

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....กลุ่มนโยบายและแผน.....สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๓

ที่.....วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔

เรื่อง รายงานการรับฟังนโยบายและร่วมต้อนรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๓

เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล) ได้เดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ราชการในท้องที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อร่วมพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ มหาวิทยาลัยราชภัฏของจังหวัดภาคใต้ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ซึ่งในช่วงเช้าก่อนเข้าร่วมพิธีพระราชทานปริญญาบัตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้พบปะตัวแทนของบุคลากรในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการซึ่งประกอบด้วย ผอ. สพป. เขต ๑ ผอ. สพม. ๑๑ รองผอ. สพป. และตัวแทนผู้บริหารสถานศึกษาทั้งในสังกัด สพป. และ สพม. ณ ห้องประกายเพชร โรงแรมโดมอนด์

ในการนี้ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสร่วมต้อนรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในครั้งนี้ด้วย และขอรายงานรายละเอียดจากการร่วมรับฟังนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจำแนกได้เป็น ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. เหตุการณ์มหาอุทกภัยในพื้นที่ ๒๖ จังหวัดของประเทศไทย

จากการที่ได้เกิดอุทกภัยในท้องที่ต่าง ๆ ของประเทศไทย ซึ่งขณะนี้กรุงเทพมหานครก็นับว่าเป็นพื้นที่หนึ่งที่ประสบอุทกภัยขั้นวิกฤต มีมวลน้ำขนาดใหญ่มหาศาลประมาณ ๕ เท่าของพื้นที่กรุงเทพมหานครที่กำลังโอบล้อมอยู่โดยรอบของกทม. และไหลท่วมหลายพื้นที่แล้วของ กทม. รวม ๑๔ เขต และกำลังจะไหลเข้าพื้นที่ชั้นใน โดยไม่สามารถระบายน้ำออกไปได้ทัน ซึ่งล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน ส่งผลต่อความเดือดร้อนของประชาชน และระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ในส่วนของการเปิดภาคเรียน ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๔ ได้เลื่อนเป็นวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และเลื่อนสอบ GAT - PAT เป็นวันที่ ๒๔ - ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

สำหรับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในคราวนี้ มีดังนี้

- สพป. สุราษฎร์ธานี เขต ๑ ได้มอบเงินสดจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท และถุงยังชีพให้กับ สพป. พระนครศรีอยุธยา
- สพม. ๑๑ มอบน้ำดื่ม ๔๐,๐๐๐ ขวด

๒. นโยบายการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ

ปัจจุบันแนวคิดในการจัดการศึกษา เปลี่ยนแปลงจาก การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ เป็นการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน ถ้าเราได้วิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ทุกภาคของประเทศไทย เรามีทรัพยากรที่เป็นจุดเด่นของทุกพื้นที่ โดยเฉพาะภาคใต้ เรามีทะเลที่สวยงามกว่าหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก แต่เราขาดการตีไซน์ และไม่ได้นำเสนอ Story ของแหล่งท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษา

ในส่วนของการจัดการศึกษาเราต้องวิเคราะห์ทัศนคติของพื้นที่ภายในจังหวัดว่ามีจุดเด่นด้านใด และจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่นนั้น ๆ โดยไม่ต้องรอหลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหลักสูตรรวมของประเทศที่เน้นเนื้อหาสาระทางวิชาการเพื่อให้เด็กสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่าการจัดการศึกษา เพื่อให้นักเรียนสามารถมีอาชีพช่วยเหลือตนเองได้ ต้องสอนเด็กให้มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักวางระบบและค้นหา ศักยภาพของตนเอง ศักยภาพของพื้นที่ สามารถเป็นนักจัดการเชิงธุรกิจ ทำอย่างไรให้สถานศึกษาในภูมิภาคนี้มีความเปลี่ยนแปลง เป็นแหล่งที่เปิดสอนทักษะด้านอาชีพให้กับนักเรียน เป็นแหล่งผลิตอาหารที่อร่อยที่สุดของภูมิภาค เป็นแหล่งเพาะพันธุ์กล้าไม้ เป็นร้านค้า และเป็นสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวแบบครบวงจร โดยอาศัยความร่วมมือจากเจ้าสถาบันอุดมศึกษาทั้งนอกและในพื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัย วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยการอาชีพวิทยาลัยเกษตรกรรม สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ก็เป็นความคิดของฝ่ายข้าราชการระดับเขตพื้นที่ทั้งในระดับ สพป.และสพม. หากมีข้อจำกัดด้านกฎหมายเกี่ยวกับระเบียบ และวิธีปฏิบัติ หรือข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ ฝ่ายการเมืองจะเป็นผู้ดูแลให้การสนับสนุน

จากเหตุการณ์อุทกภัยในเกือบทุกพื้นที่ของประเทศไทย ยกเว้นเฉพาะภาคใต้ นั้น เราในฐานะที่อยู่ในพื้นที่ที่โชคร้ายกว่าภาคอื่น ๆ ต้องนำวิกฤตของประเทศมาสร้างโอกาสในการสร้างอาชีพให้กับนักเรียนเนื่องจากภาคอื่น ๆ ได้รับผลกระทบทั้งหมด ทำอย่างไรให้โรงเรียนซึ่งมีพื้นที่มาก ๆ ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัย วิทยาลัยเกษตรกรรม เปิดศูนย์เพาะพันธุ์กล้าไม้ไว้จำหน่าย ทุกระบบต้องจับมือกันเพราะกระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงที่มีงบประมาณมากที่สุด บุคลากรมากที่สุด และมีองค์ความรู้มากที่สุด แต่ทำไมบุคลากรในสังกัดจึงมีหนี้สินมากที่สุด รัฐบาลคงไม่สนับสนุนงบประมาณเพื่อแก้ปัญหาหนี้สินของบุคลากรได้ทั้งหมด เราต้องหันมาพัฒนาด้านอาชีพเพื่อรองรับงานประจำ (ยกเว้นการขายประกัน) เพราะเรามีเครือข่ายมากมายทั่วประเทศ ทั้งข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน เครือข่ายผู้ประกอบการ **ฝากแนวคิดว่าทำอย่างไรกระทรวงศึกษาธิการจะเป็นกระทรวงด้านเศรษฐกิจ ไม่ใช่กระทรวงด้านสังคมสงเคราะห์** เราจะจัดการเรียนการสอนอย่างไรให้นักเรียนได้สัมผัสกับความเป็นอยู่ที่เป็นวิถีชีวิตของเขา ไม่ใช่เรียนเรื่องที่ห่างไกลกับความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเขาไม่สามารถที่จะประมวลสภาพการณ์จริงได้ เพราะเด็กไม่มีความคุ้นเคย เมื่อเขาเรียนเรื่องใกล้ตัวเขาสามารถจะจินตนาการได้ การศึกษาไม่น่าจะเป็นการจัดห้องเรียนหรือจัดโปรแกรมเพื่อให้รอรับเด็กเลือกเข้าเรียน แต่โรงเรียนต้องวิเคราะห์ความรู้ ความสามารถโดยการวัดแววของนักเรียน ว่าจะจัดการเรียนให้สอดคล้องกับศักยภาพที่เด็กมีอย่างไร เชื่อว่าผอ.เขตพื้นที่ทุกคนมีมุมมองด้านความคิดที่สุดยอด แต่ยังขาดโอกาสในการแสดงความคิด เนื่องจากถูกจำกัดให้ทำตามที่หน่วยเหนือคิดมาให้สะสมมาเป็นเวลานาน ต้องนั่งรอแนวคิดจากกระทรวง รอแนวคิดและทิศทางการจัดการศึกษาจาก สพฐ. ทำไมเราจึงไม่คิดหลักสูตรที่เป็นของตัวเองที่เรารองเอง เช่น ต้องถามตัวเองว่าถ้าหากเราเป็นเจ้าของเกาะพัง เราจะออกแบบหลักสูตรอย่างไรให้เกาะพังเป็นมรดกตกทอดถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน ไม่ใช่เป็นอาชีพของชาวต่างชาติ ต้องคิดนอกกรอบ ต้องทำอะไรที่ไม่เหมือนกับที่คนทั่วไปกำลังคิดอยู่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ยังได้กล่าวถึงการจัดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ว่าไม่ควรจะเน้นการแข่งขันเฉพาะทักษะทางวิชาการเท่านั้น แต่ต้องเน้นทักษะด้านอาชีพของท้องถิ่นซึ่งดำเนินการโดยนักเรียนหรือเครือข่ายผู้ประกอบการ อยากเห็นภาพในอนาคตอันใกล้ จะได้รับเชิญให้มาร่วมพิธีเปิดงานมหกรรมด้านอาชีพแบบครบวงจร ทั้งด้านการบริหารจัดการ การบริการท่องเที่ยว ด้านเกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรม ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านพณิชยกรรม ซึ่งจัดโดยบุคลากรของกระทรวงศึกษาธิการและเครือข่ายด้านการจัดการศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นางสาวสุกคัมล ชินวงศ์)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ

- ทนุ ทอพรหม.
- หมอ ชัยสิทธิ์ ตรี.ร.
- อ.ดร.ธน
31 ธันวาคม